

Sygnatura akt I C 163/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Asesor Sądowy Elżbieta Wojciechowska

Protokolant: Sekretarz Sądowy Katarzyna Wiejak

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2019 roku w Puławach

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko G. M. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej G. M. (1) na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 29206,65 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy dwieście sześć złotych sześćdziesiąt pięć groszy) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego od dnia 5 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty, nie wyższymi niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty (...)01 zł (dwadzieścia siedem tysięcy siedemset jedenaście złotych jeden grosz)

II. zasądza od pozwanej G. M. (1) na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 383 zł (trzysta osiemdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 163/18

UZASADNIENIE

W dniu 4 stycznia 2018 roku powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko pozwanej G. M. (1) o zapłatę kwoty 29206,65 zł, w tym 27711,01 zł kwoty należności głównej wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP jednak nie większymi niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od 5 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 1495,64 zł należności z tytułu odsetek naliczonych do dnia 4 stycznia 2018 roku w wysokości 1495,64 zł od których powód nie żądał dalszych odsetek. Powód żądał również zwrotu kosztów sądowych. Pozew został wniesiony w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z siedzibą w Ś..

W uzasadnieniu powód wskazał, że domaga się wymagalnej od dnia 25 maja 2017 roku i niespłaconej wierzytelności wynikającej z czynności bankowej objętej umową Kredyt gotówkowy P. z ubezpieczeniem w pln nr (...) z dnia 26 września 2014 roku stwierdzonej na podstawie ksiąg rachunkowych banku. Powód podał, że wzywał pozwaną do zapłaty i wskazywał jej, że w braku możliwości dokonania jednorazowej spłaty istnieje możliwość zawarcia ugody bądź porozumienia w sprawie spłaty zadłużenia. Pozwana mimo wezwania nie uregulowała zadłużenia i nie zawarła ugody (pozew k. 2- 4).

W dniu 24 stycznia 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu przeciwko pozwanej G. M. (1) (nakaz k. 5).

Pozwana G. M. (1) w dniu 16 lutego 2018 roku wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu. Zaprzeczyła wszelkim

okolicznościom faktycznym podanym przez stronę powodową, które nie zostaną przyznane przez pozwanego w toku postępowania. Podniosła, że ma wątpliwości co do rzetelności przywołanych przez powoda dokumentów. Wyciąg z ksiąg bankowych jako dokument prywatny w ocenie pozwanej nie odzwierciedla rzeczywistej wysokości spłat. Pozwana twierdziła, że nie otrzymała wezwania do zapłaty ani nie otrzymała oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kwestionując wymagalność roszczenia. Podała, że w dalszym ciągu regulowała zadłużenie na bieżąco. Wniosła o oddalenie ewentualnych wniosków dowodowych złożonych przez powoda po wniesieniu sprzeciwu jako spóźnionych. Wskazała, że próbowała wyjaśnić sprawę zadłużenia z pozwanym, jednak na chwilę złożenia sprzeciwu, strony nie doszły do porozumienia (sprzeciw k. 6v-7).

Postanowieniem z dnia 22 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie postanowił przekazać sprawę do Sądu Rejonowego w Puławach (postanowienie k. 9).

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty powód podtrzymał powództwo oraz wniósł o zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania. Wniósł o oddalenie wszelkich wniosków i zarzutów pozwanej podniesionych w treści sprzeciwu oraz zaprzeczył twierdzeniom pozwanej poza wyraźnie przyznanymi. Wskazał, że dochodzi roszczenia na podstawie umowy Kredyt gotówkowy P. z ubezpieczeniem w pln nr (...) pierwotnie zawartej w dniu 26 września 2014 roku. Pozwana była zobowiązana do spłaty całości lub części wykorzystanego limitu, która spowodowałaby odnowienie limitu o dokonaną wpłatę. Wobec pozostawania w zwłoce z zapłatą, wypowiedzeniu uległa całość umowy kredytu. Z upływem terminu wypowiedzenia - 30 dni od dnia kolejnego po dniu doręczenia wypowiedzenia, zaktualizował się obowiązek spłaty zadłużenia. Wypowiedzenie zostało wysłane na adres wskazany przez pozwaną i wypowiedzenie zostało dokonane skutecznie. Prawo do wypowiedzenia umowy powód wywiódł z art. 75 ust. 1 Prawa bankowego. Niespłacenie rat w terminie stanowiło niedotrzymanie warunków umowy. Roszczenie się nie przedawniło. Pozwana zawarła umowę dobrowolnie i była w pełni świadoma obowiązków wiążących się z zawartą umową. Powód wskazał, że pozwana nie przytoczyła żadnej argumentacji pozwalającej wykazać, że umowa nie została zawarta i bank nie słusznie dochodzi zwrotu pożyczonej kwoty. Powód sprzeciwił się też ewentualnej mediacji oraz rozłożeniu świadczenia na raty, gdyż czas realizacji świadczenia będzie nadmiernie rozciągnięty w czasie (pismo procesowe k. 22 – 23).

W kolejnym piśmie procesowym pozwana wskazywała, że ma wątpliwości co do rzetelności twierdzeń powoda zawartych w pozwie. Podała, że nie wie w jaki sposób powód dokonał wyliczeń istniejącego zadłużenia. Płaciła zadłużenie na bieżąco. Nie była informowana przez bank o wysokości ewentualnego zadłużenia. Wszelka korespondencję odbierał jej mąż i ukrywał przed nią. Wskazywała, że dokumenty na które powołuje się powód to wewnętrzne dokumenty rozliczeniowe, do których nie może się odnieść, zostały sporządzone przez bank w jego interesie i nie mogą odzwierciedlać rzeczywistej wartości zadłużenia. Zarzucała, że powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie dochował należytej staranności w wykazaniu swojej wiarygodności i nie wykazał, że strona pozwana otrzymała udzieloną kwotę kredytu (pismo k. 32).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 września 2014 roku G. M. (1) i J. M. jako kredytobiorcy zawarli umowę nr (...) kredytu P. z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. na mocy której bank udzielił kredytobiorcom kredytu gotówkowego z przystąpieniem do ubezpieczenia przeznaczonego na zakup samochodu w kwocie 41000 zł na okres 80 miesięcy. Całkowita kwota do zapłaty przez kredytobiorców wynosiła 61602,96 zł, (...) wynosiło 14,71 %. Kredytobiorcy zobowiązali się do zwrotu kredytu wraz z odsetkami oraz do zapłaty prowizji w wysokości 3 % kredytu tj. w kwocie 1230 zł. Kredytobiorcy za zobowiązania wynikające z umowy odpowiadali solidarnie (§ 24 umowy). Kredytobiorcy przystąpili do umowy ubezpieczenia i zobowiązali się do zapłaty składki ubezpieczeniowej w kwocie 102,50 zł płatnej w terminach spłat rat kredytu. Kwota kredytu została oprocentowana wg. zmiennej stopy procentowej, ustalona jako suma stawki referencyjnej WIBOR 3M i marży banku, która wynosiła 5,70 punktów procentowych. Na dzień zawarcia umowy oprocentowanie wynosiło 8,06 % w stosunku rocznym. Spłaty kapitału, odsetek i składki ubezpieczeniowej zgodnie z umową miały być dokonywane przez potrącenie wymagalnych należności (...) Banku (...) S.A. z wierzytelnościami z tytułu środków pieniężnych na rachunku kredytobiorców. Kredytobiorcy zobowiązali się do zapewnienia środków pieniężnych na spłatę kredytu, odsetek i składki ubezpieczeniowej na rachunku bankowym, w terminach ustalonych

w planie spłaty. Od kwot niespłaconych w całości lub w części rat kredytu w terminie za okres opóźnienia bank był uprawniony do naliczania i pobierania odsetek według zmiennej stopy procentowej, która w dacie zawarcia umowy wynosiła 16 % równej czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego (...) z ograniczeniem do wysokości odsetek maksymalnych (dowód: umowa k. 27).

Zgodnie z § 11 umowy wpłaty dokonywane z tytułu spłaty kredytu są zaliczane na spłatę zadłużenia w następującej kolejności: składka ubezpieczeniowa, prowizje i opłaty, odsetki od zadłużenia przeterminowanego, odsetki zaległe, zadłużenie przeterminowane z tytułu skapitalizowanych odsetek, zadłużenie przeterminowane z tytułu kredytu, odsetki bieżące, zadłużenie z tytułu skapitalizowanych odsetek, zadłużenie z tytułu kredytu (dowód: umowa k. 27).

W § 17 i 18 umowy przewidziano, że (...) S.A. może wypowiedzieć umowę kredytu m.in. w przypadku niedotrzymania przez Kredytobiorcę warunków określonych w umowie przy zachowaniu 30 –dniowego terminu wypowiedzenia. W następnym dniu po upływie ostatniego dnia terminu wypowiedzenia całe zadłużenie z tytułu udzielonego kredytu wraz z odsetkami i opłatami staje się zadłużeniem wymagalnym i przeterminowanym, od którego z wyłączeniem kwot należnych odsetek oraz opłat i prowizji bank został uprawniony do naliczania odsetek jak od zadłużenia przeterminowanego (dowód: umowa k. 27).

Kredyt uruchomiono w dniu zawarcia umowy w kwocie 41000 zł, z której pobrano kwotę 1230 zł tytułem prowizji. Początkowo kredyt był systematycznie spłacany wraz z odsetkami oraz w niektórych miesiącach – z odsetkami od zadłużenia przeterminowanego. Ostatnia wpłata na poczet kredytu została uiszczona w dniu 21 czerwca 2017 roku. Po zaliczeniu dokonanej wpłaty kwota niezwróconego kapitału wyniosła 27711,04 zł (dowód: historia operacji k. 24- 26).

W dniu 21 kwietnia 2017 roku (...) S.A. w W. złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu, w części dotyczącej warunków spłaty z powodu braku spłaty wymagalnych rat z zachowaniem przewidzianego umową (...) -dniowego terminu wypowiedzenia. Oświadczenie o wypowiedzeniu zostało doręczone G. M. (1) w dniu 15 maja 2017 roku. Bieg terminu wypowiedzenia zaczął biec w dniu 16 maja 2017 roku i upłynął z dniem 15 czerwca 2017 roku. W dniu 16 czerwca roszczenie o spłatę kapitału stało się w całości wymagalne (dowód: wypowiedzenia k. 28, potwierdzenie odbioru k.29, umowa k. 27).

Po wypowiedzeniu umowy (...) Bank (...) S.A. pismem z dnia 27 czerwca 2017 roku wezwał G. M. (1) do zapłaty w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania kwoty 27711,01 zł, odsetek w wysokości 45,55 zł oraz dalszych odsetek w zmiennej wysokości, które na dzień wezwania do zapłaty wynosiły 10 % w stosunku rocznym. Wezwanie zostało wystosowane pod rygorem podjęcia działań zmierzających do uzyskania tytułu wykonawczego. Bank poinformował G. M. (1) o możliwości zawarcia porozumienia lub umowy ugody ustalających warunki spłaty zadłużenia, w razie pozytywnej oceny zdolności do spłaty zadłużenia. G. M. (1) odebrała wezwanie w dniu 19 lipca 2017 roku (wezwanie k. 16, potwierdzenie odbioru k. 17).

Na dzień 29 grudnia 2017 roku zadłużenie G. M. (1) wynosiło 29206,65 zł, w tym kwota niespłaconego kapitału 27711,01 zł oraz 1495,64 zł odsetek za okres od dnia 25 maja 2017 roku do dnia 29 grudnia 2017 roku (dowód: wyciąg z ksiąg bankowych k. 15, pełnomocnictwo k. 18, informacja odpowiadająca odpisowi z KRS k. 19 – 20, historia operacji k. 24 - 26).

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na wyżej wymienionych dokumentach, które w całości uznał za wiarygodne. Pozwana wprawdzie kwestionowała wyciąg z ksiąg rachunkowych (k. 15) oraz historię operacji na kontrakcie kredytowym (k. 24-26), jednakże nie przedstawiła żadnych zarzutów ani dowodów, które mogłyby podważać ich wiarygodność. W szczególności nie udowodniła, by dokonywała wpłat w innych wysokościach bądź datach niż wskazane w rozliczeniu, by nieprawidłowo zaliczono jej wpłaty. Pozwana zaprzeczała również, by otrzymała wypowiedzenie, jednakże Sąd poczynił odmienne ustalenia w oparciu o przedłożone przez powoda potwierdzenie odbioru korespondencji zawierającej wypowiedzenie (k.29). Nie znalazły pokrycia w dowodach twierdzenia pozwanej, że dokonywała regularnych wpłat, a w świetle tychże twierdzeń za niesłuszny należy uznać zarzut, iż powód

nie wykazał, by kwota kredytu została wypłacona. Brak jest bowiem racjonalnego powodu, dla którego pozwana dokonywała wpłat na poczet spłaty kredytu, jeśli go uprzednio nie otrzymała.

Powód przedstawił dowody na udowodnienie swoich roszczeń w postaci umowy kredytu, wyciągu z ksiąg bankowych wraz z pełnomocnictwem dla osoby, która je wystawiła i odpisem KRS wskazującym na umocowanie osób do działania w imieniu powoda, które udzieliły pełnomocnictwa. Dowodem na wypłatę kredytu oraz wysokość niespłaconego kapitału jest również historia operacji na koncie. W świetle załączonego wypowiedzenia, dowodu jego doręczenia oraz wezwania do zapłaty wraz z jego doręczeniem podpisanymi własnoręcznie przez pozwaną Sąd uznał, że dochodzone roszczenie jest również wymagalne. Pozwana nie podważyła skutecznie wiarygodności wyżej wymienionych dokumentów. W szczególności nie udowodniła by nie podpisała umowy kredytu oraz potwierdzeń odbioru wypowiedzenia i wezwania do zapłaty, podczas gdy zgodnie z art. 253 k.p.c. jeżeli strona zaprzecza prawdziwości dokumentu prywatnego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenie osoby, która je podpisała, od niej nie pochodzi, obowiązana jest okoliczności te udowodnić. Pozwana nie wykazała własnej inicjatywy dowodowej, mimo, że zgodnie z art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wykazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Wskazać należy, że wnioski powoda o przeprowadzenie dowodu z dokumentów nie zostały spóźnione. Zgodnie z art. 217 § 1 k.p.c. strona może aż do zamknięcia rozprawy przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej. Art. 505³² § 1 k.p.c. wymieniający wymogi formalne pozwu złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym wskazuje wprawdzie, że w pozwie powód powinien wskazać dowody na poparcie swoich twierdzeń jednakże wprost stanowi również, że dowodów nie dołącza się do pozwu, wobec czego załączenie tych dowodów dopiero po wniesieniu sprzeciwu było prawidłowe. Nadto przepis ten nie zawiera żadnych sankcji ani prekluzji dowodowej w razie nie wskazania wszystkich dowodów w pozwie. Wobec czego dopuszczalne było złożenie w odpowiedzi na sprzeciw kolejnych wniosków dowodowych, w szczególności, że odpowiedź na sprzeciw została złożona na zobowiązanie sądu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Zobowiązanie pozwanej wynika z zawartej umowy kredytu tj. z nienależytego wykonania zobowiązania do zwrotu powodowi części kwoty udzielonego kredytu wraz z odsetkami.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (tj. Dz.U. z 2002, Nr 72, poz. 665 z późn. zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Art. 75 w/w ustawy przewiduje, że w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu bankowego może wypowiedzieć umowę kredytu. Uprawnienie do wypowiedzenia umowy zostało również przewidziane w umowie. Powód z uwagi na to, że kredytobiorcy nie wywiązali się z obowiązku zwrotu części kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłat był uprawniony do wypowiedzenia umowy kredytu, co postawiło nie spłaconą część udzielonego kredytu w stan wymagalności. Oznacza to, że powód może żądać od pozwanej zapłaty nie spłaconego kapitału, odsetek za korzystanie z kwoty udzielonego kredytu za okres do dnia rozwiązania umowy oraz naliczać dalsze odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP ustalonej w umowie od kwoty nie zwróconego kapitału tj. od kwoty 27711,04 zł.

Zostały spełnione warunki dokonania skutecznego wypowiedzenia, wskazane w umowie, wobec czego Sąd nie miał wątpliwości, że roszczenie o zapłatę niespłaconego salda kredytu jest wymagalne. Najdawniej wymagalne zadłużenie powstało w 2017 roku, wobec czego należy stwierdzić, że nie upłynął dotychczas wynikający z art. 118 k.c. trzyletni okres przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Pozwana była zobowiązana do solidarnego wykonania zobowiązań wynikających z zawartej umowy kredytu. Zgodnie z art. 366 § 1 k.c. kilku dłużników może być zobowiązanych w ten sposób, że wierzyciel może żądać całości świadczenia lub części świadczenia

lub wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregokolwiek z dłużników zwalnia pozostałych. Aż do zupełnego zaspokojenia wierzyciela wszyscy dłużnicy solidarni pozostają zobowiązani (§ 2). Mając na uwadze, że powód nie został w pełni zaspokojony, był uprawniony do żądania całości świadczenia od pozwanej.

W ocenie Sądu roszczenie zostało udowodnione również co do wysokości. Poddawanie w wątpliwość wysokości roszczenia bez przedstawienia zarzutów na tą okoliczność i dowodów na potwierdzenie nieprawidłowości wyliczeń powoda nie stanowi podstawy odmowy wiarygodności dokumentom przedstawionym przez powoda i w konsekwencji oddalenia powództwa.

Stosownie do treści art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik spełnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Art. 476 k.c. stanowi zaś, że dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie. Pozwana nie spełniła świadczenia w terminie, co uzasadnia żądanie powoda również w części dotyczącej skapitalizowanych odsetek oraz dalszych odsetek za opóźnienie. Stopa odsetek była oznaczona w umowie, wobec tego powodowi należą się dalsze odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP przy czym z uwagi na treść art. 481 § 2 k.c. nie wyższe niż wysokość odsetek maksymalnych.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 471 k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c. Sąd uwzględnił roszczenie powoda w całości.

Pozwana w całości przegrała sprawę, wobec czego na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. przewidującego zasadę odpowiedzialności strony przegrywającej za koszty procesu Sąd nałożył na nią obowiązek zwrotu powodowi kosztów postępowania. Powód poniósł koszt opłaty sądowej od pozwu w kwocie 366 zł (k.2) oraz koszt 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (k.21). Łącznie koszty postępowania, które pozwana G. M. (2) na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. powinna zwrócić powodowi wynoszą 383 zł, o czym sąd postanowił w pkt. II wyroku.

Sygn. akt I C 163/18

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku doręczyć pełnomocnikowi powoda i pozwanej.